

Las Ratitas PRESENTEN

ITARTE VLOGS FAMILY

Superaventura en familia

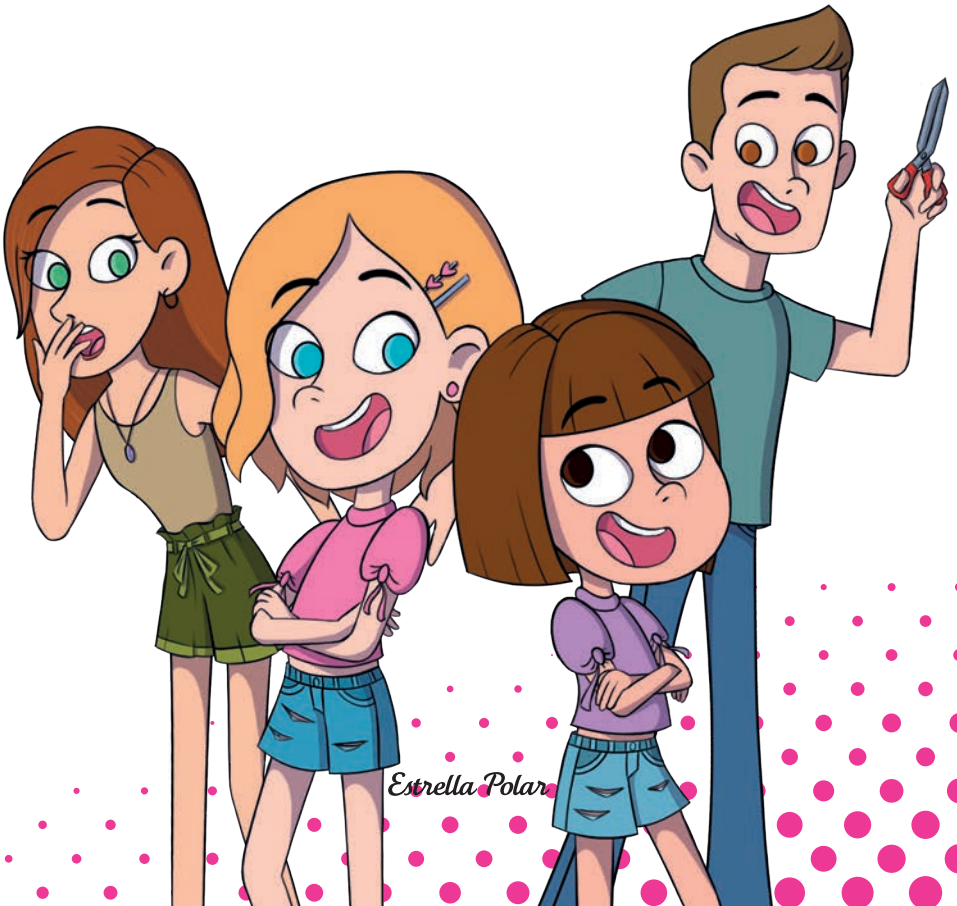

Estrella Polar

VIAJES ARTES VLOGS

FAMILY

Superaventura en familia

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Itarte Family 1. Superaventura en familia*

© del text: Itarte, 2021

Il·lustracions de La Madriguera, 2021

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2021

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2021

ISBN: 978-84-18444-76-0

Dipòsit legal: B. 7.918-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

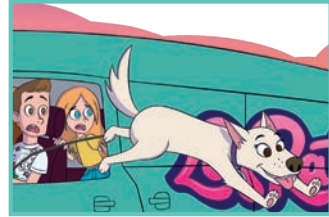

Índex

1. *Viatge al paradís!* 9

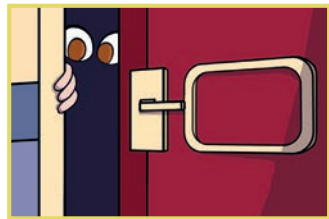
2. *Alma, vine!* 25

3. *Superxulo i superpràctic!* 43

4. *Qui ens espia?* 57

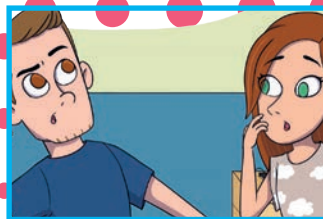

5. *Misteri resolt* 73

6. Una decisió

89

7. Ja arribem!

105

8. Canvi de look

117

9. La recerca de la platja perfecta

131

10. Tots som herois!

145

VIATGE AL PARADÍS!

—Papa, mama! —va cridar la Claudia.

—**Auxili!** —va xisclar la Gisele.

Vaig pujar corrent al pis de dalt, d'on venien les **veus** de les meves filles, i vaig arribar al lavabo alhora que la Mireia.

—Què passa? —va preguntar ella.

—Ha explotat alguna cosa?
—vaig dir jo.

—**NO** —van contestar les Ratis-
tas fent cara d'angelets—. És que
no ens podem rentar les dents
perquè no queda pasta.

—Sí que en queda, ho veieu?
—va dir la Mireia, i va espremer
el tub.

—**Gràcies, mami!** —van res-
pondre les nenes alhora.

Quins crits, es podrien guanyar la vida com a cantants d'òpera!

—Caram, m'heu donat un bon **ENSURT**...—els vaig dir—. Semblava que hagués passat alguna cosa greu! Per un moment he pensat que no podríem anar a...

—On, papi? —va preguntar la Claudia.

—**AIXÒ, On? On?** —va insistir la Gisele.

UPS! Havia promès que no els en diria res, però se m'havia escapat. Bé, la veritat és que em moria de ganes d'explicar-ho!

—Lluís, era una sorpresa —em va renyar la Mireia amb un somriure.

—**Quina sorpresa?** —van preguntar la Gisele i la Claudia amb la boca plena de pasta de dents.

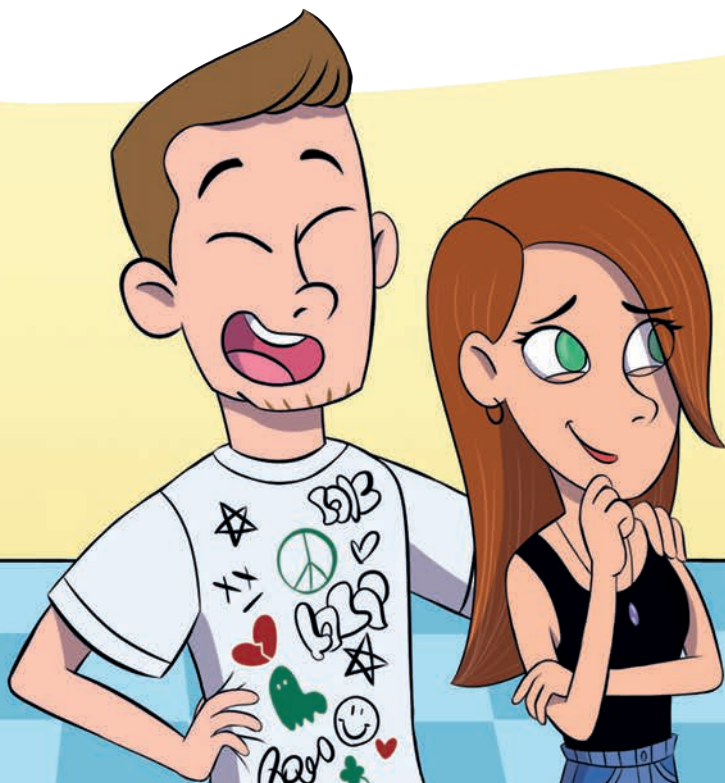
—**MMM...** Res —vaig respondre—, que aquesta nit vindrà una cangur fantasma supersimpàtica.

—**Uala!** De debò? —va dir la Claudia fent uns ulls com unes taronges.

—Volem veure la **cangur fantasma!** —va cridar la Gisele.

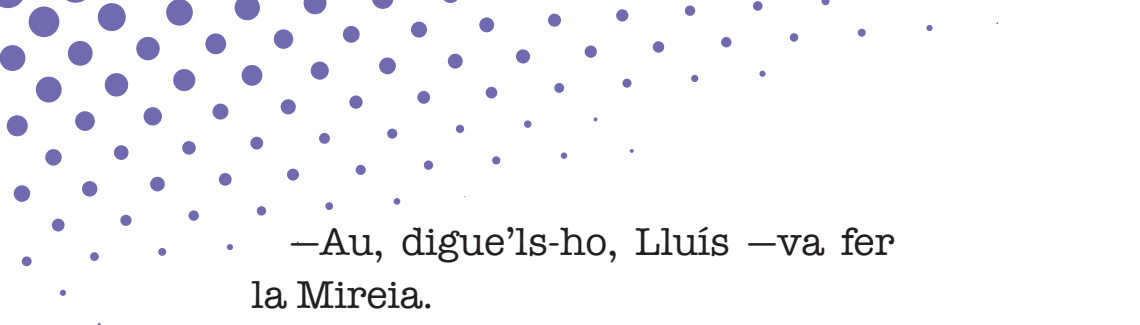
—Però jo no vull una cangur fantasma —va dir la Mireia rient—, i deixeu ja els raspalls, que teniu les dents supernetes i brillants!

Les Ratitas es van adonar immediatament que intentàvem distreure-les perquè oblidessin el tema, i **no va funcionar**.

—Volem saber la sorpresa! —van cridar.

—Au, digue'ls-ho, Lluís —va fer la Mireia.

—De debò? **PUC?** —li vaig preguntar. Quan va fer que sí amb el cap, vaig cridar—: Ens en anem de vacances al paradís!

Vaja, jo també podria tenir futur com a cantant... Us imagineu les **Ratitas** i jo sobre un escenari cantant òpera? D'acord, val més que no us ho imagineu, és una mica estrany.

—**I aquest PARADÍS on és?**
—va voler saber la Gisele.

—En una **ILLA** —li va respondre la Mireia—. És tan preciosa que li diuen el paradís.

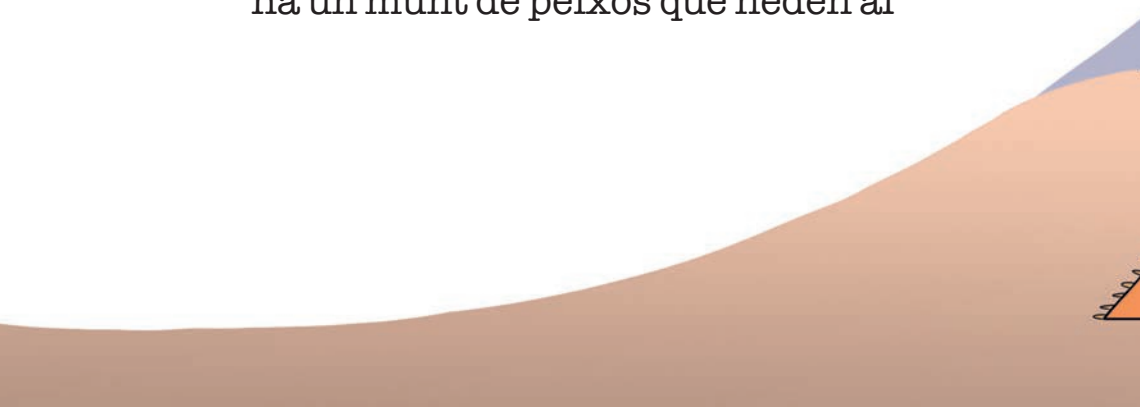
—**I per què és tan preciosa?** —va preguntar la Claudia.

—Doncs perquè té unes platges superboniques amb l'aigua blau turquesa —li vaig dir.

—El nostre color **preferit!** —van cridar elles.

—I la sorra és de color rosa? —va preguntar la Gisele.

—No, és blanca —vaig dir—. I hi ha un munt de peixos que neden al

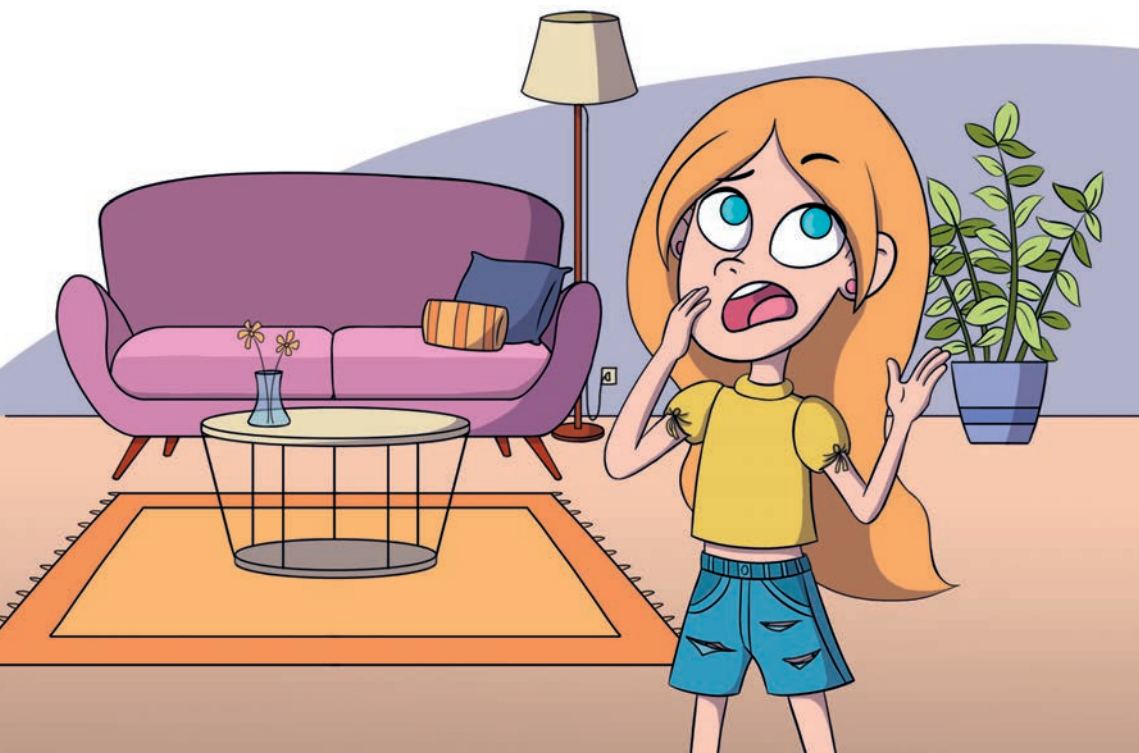

mar! Hem llogat una casa a prop de la platja i els podrem veure.

—Però, **PAPI**, tinc una pregunta
—va dir la Gisele en veu baixa.

—Doncs digues, que jo et contesto —li vaig respondre.

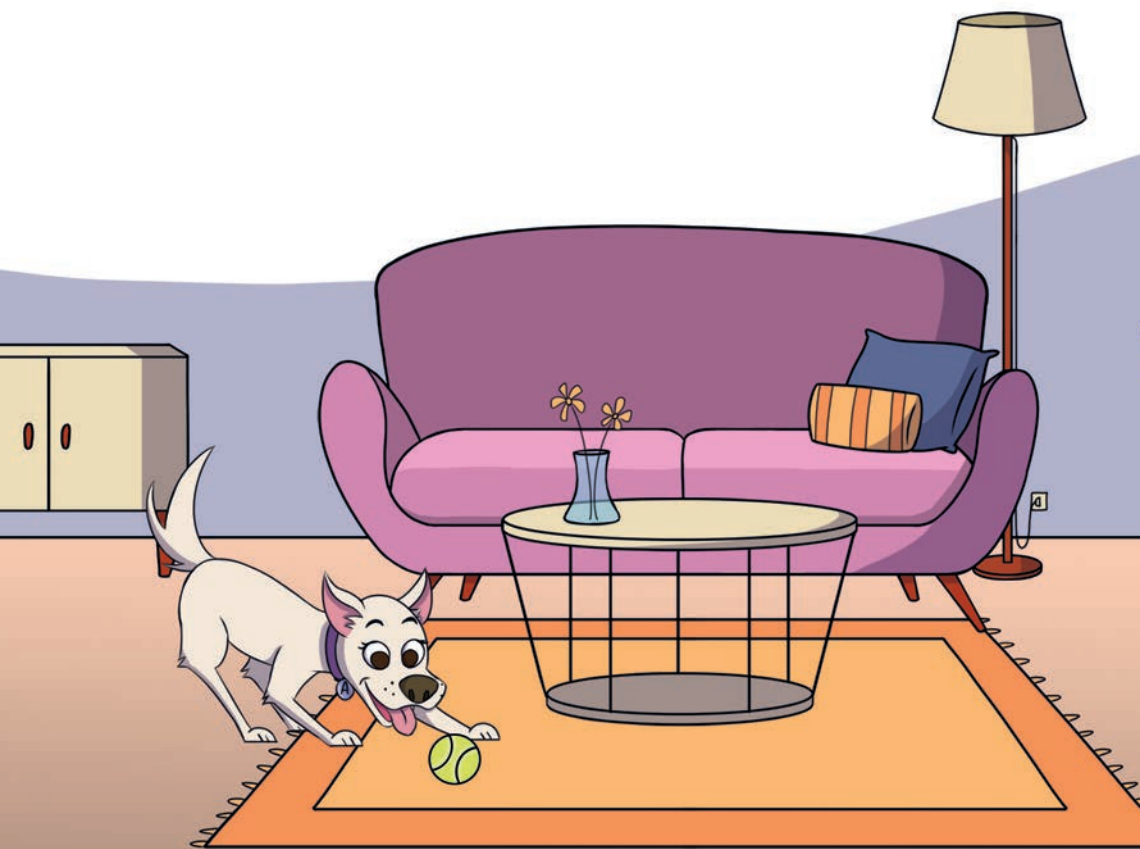
—A aquesta illa, s’hi va en avió?
—em va preguntar amb cara d’espant.

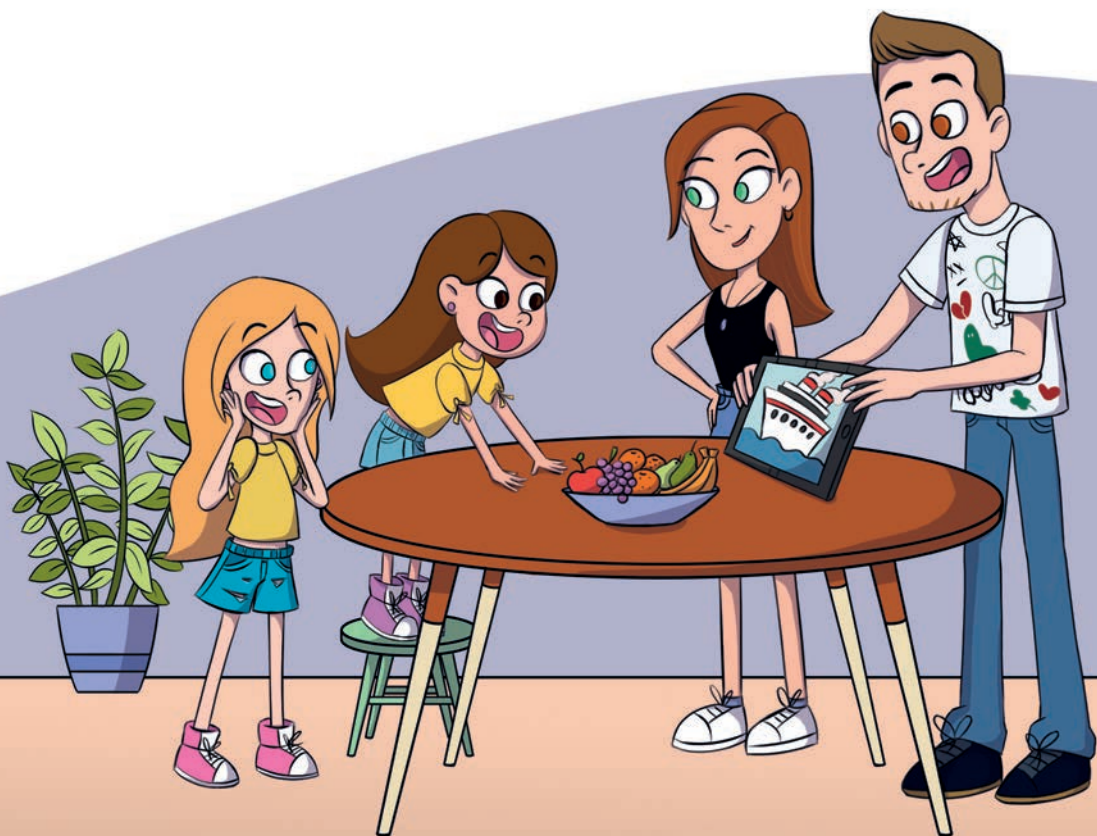
A la Gisele li fa molta **POR** volar, però la Mireia i jo ja hi ha-
viem pensat.

—I ara!, hi anirem en **vaixell**
—li vaig dir—. Què et sembla?

—Em sembla superbé! —va res-
pondre ella abraçant la Claudia.

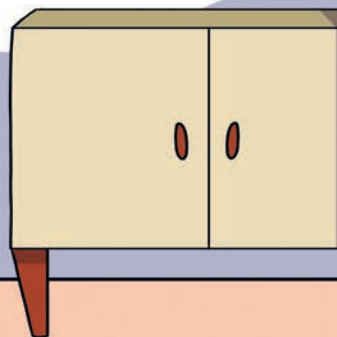
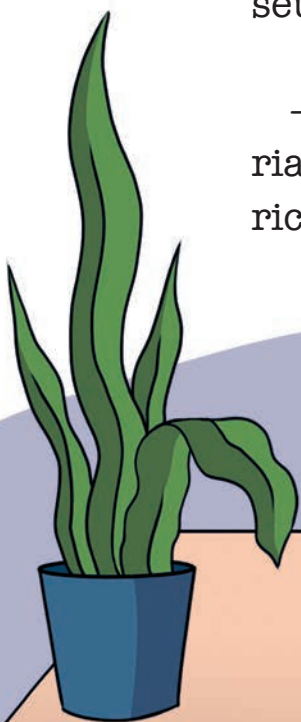
—I sabeu què? —va afegir la Mi-reia—: Portarem la **FURGO!** Així l'Alma també podrà venir. Viatjarem en un vaixell especial on els animals de companyia poden dormir amb les seves famí-lies. Oi que és **genial**?

—Sí, mami, però em pensava que en els vaixells els animals de companyia sempre anaven amb les seves famílies —va dir la Claudia.

—No, **CUCA**, normalment passen la nit a dins de les seves cistelles de transport, separats dels seus amos —li vaig explicar.

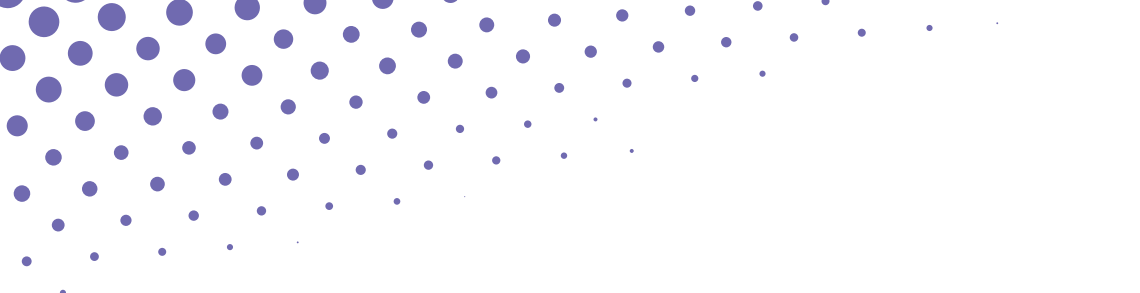
—**Ui**, a l'Alma això no li agradaria gens... —va dir la Claudia acariciant-la.

—Sou els millors papis del **món!** —va afegir la Gisele—. Ens en anem al paradís!

—**BUB, BUB!** —va bordar l'Alma, i va començar a repartir llepades d'alegria. Aquesta gossa ho entén tot!

—Tots a la furgó! —vaig exclamar després de mirar per tercera vegada que no ens deixàvem res—. Ei! **Espereu!** Abans de marxar ens farem una selfie, val?

—**Si!** —van respondre alhora la Gisele i la Claudia, posant-se al meu costat.

—Alma, tu també —la va cridar la Mireia.

Quan vam estar els cinc a punt, vaig comprovar que hi sortíem tots i **clic!**, vaig pitjar el botó.

